

JAARVERGADERING VERENIGING NEDERLANDSE RIVIERGEMEENTEN “BESTUURLIJKE COMPLEXITEIT IN GEBIEDSONTWIKKELING”

MFC De Buun in Well (L) is het decor voor de Jaarvergadering 2019 van de Vereniging Nederlandse Riviergemeenten. Voorzitter Jos Penninx heet, na de koffie en thee met overheerlijke verse Wellse vlaai, de aanwezigen van harte welkom. In het bijzonder dijkgraaf Patrick van der Broeck en de erevoorzitters Johannes van Blommestein en Henk Zomerdijk. De bestuursleden van de VNR en bureaumedewerkers worden voorgesteld.

De Vereniging Nederlandse Riviergemeenten

Terugblik

Jos Penninx start met een terugblik. De VNR bestaat dit jaar 30 jaar en is bijna 70 leden groot. De VNR is ontstaan naar aanleiding van de Sandozramp, het accent van de activiteiten lag op milieugebied. Na de hoge waters van '93 en '95 voelden gemeenten zich nog meer met elkaar verbonden en kwam waterveiligheid en de gevolgen daar van voor aanliggende gemeenten meer onder de aandacht. Net als aandacht voor de ruimtelijke ordening en de ruimtelijke impact van maatregelen. De activiteiten van het afgelopen jaar staan beschreven in het Jaarverslag dat aan de leden is toegestuurd. Het is weer een mooie en volledige uitgave.

Een aandachtspunt van vorig jaar was de gemeenteraadverkiezingen. Het komt steeds minder voor dat bestuurders lang op een plek zitten, dus is er sprake van bestuurlijke vernieuwing. Dat heeft invloed op de samenstelling van het college, maar ook op de aandacht voor water. Met een brief vanuit de VNR is bij de formateurs aandacht gevraagd voor het onderwerp water en een portefeuillehouder water. Het advies is niet overal opgevolgd. Wel is de indruk dat er door de klimaatverandering meer aandacht is voor water.

Met de nieuwe bestuurders is geïnventariseerd wat de behoeften zijn om met elkaar van gedachten over te wisselen. Dat is opgenomen in het werkplan.

Het Deltaprogramma is de basis voor onze waterveiligheid. Daarin hebben we met elkaar strategieën opgesteld over hoe daar, op de korte en de lange termijn, mee om te gaan. Daarom heen bestaat een governance structuur die goed werkt.

In de zomer was er sprake van laag water en daar had de scheepvaart last van. Het Rijk wilde ingrijpen en is gekomen met Integraal Rivier Management. Daarin moeten drie Ministeries integraal werken aan de opgaven van de rivier. In de regio werken we echter al integraal en kunnen we opgaven als scheepvaart en bodemerrosie ook mee nemen. IRM is gestart met het goed in beeld brengen van de opgaven. De beslisstructuren, gebaseerd op het Deltaprogramma, willen we daarbij graag behouden.

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

Als gemeenten moeten we in dit traject blijvend aandacht vragen voor participatie. Wethouders weten nauwelijks water er staat in de NOVI, die door het Rijk is opgesteld. In die visie staat dat de Randstad ingericht is om te wonen. Investeringsstromen volgen een visie. Maar deze manier van werken past niet binnen de omgevingswet. We moeten alle hens aan dek brengen om inbreng te eisen en er bij te zijn hoe het beleid wordt uitgerold. Wij moeten steeds blijven benadrukken dat wij integraal werken en dat als er iets uitgerold moet worden je naar een gemeente moet luisteren.

Als VNR zijn we ook met de kwaliteit van de rivier aan de slag. Niet alleen de kwaliteit van het water, maar ook de kwaliteiten van de rivier. Dat we de goede waarden van een rivier samen brengen in ene project als Branding van de Maas of Beleef de IJssel.

Aanwezigen hebben niets toe te voegen aan de terugblik.

Vooruitblik

En waar gaan dit jaar mee aan de slag? Natuurlijk met de uitwerking van het Deltaprogramma. Het Hoogwaterbeschermingsprogramma gaat door en hoe kunnen we daar de andere gewenste ontwikkelingen zo goed mogelijk in mee nemen? De klimaatadaptatie heeft invloed op de Regionale Energie Strategieën en hoe kan het (rivier) water daar aan bij dragen?

We blijven aandacht geven aan wat er speelt op de rivier en wat de leden zouden moeten weten. Bijvoorbeeld over bodemerrosie. Omdat er in Duitsland meer stuwen aangelegd zijn, zit er minder sediment in de rivier dat neer slaat in de Rijn. Door de erosie kan de rivier meer eten en komen bijvoorbeeld kabels en leidingen bloot te liggen. Dat werkt door tot aan Tiel en Zutphen, daarna moet er toch weer gebaggerd worden. Wat betekenen die centimeters? Het lijkt een grotere opgave dan dat we ons tot nu toe gerealiseerd hebben. Dan is het de vraag: gaan we het oplossen met techniek of gaan we niet meer varen. Dit vraagt een integrale afweging.

We hebben dit jaar met elkaar zeker over waterveiligheid, energietransitie, schone rivieren en beleefbaarheid. Die stappen zetten we in de taakgroepen.

Het is echt nodig met elkaar een brug te slaan tussen burgerparticipatie en overheidsparticipatie.

De voorzitter inventariseert of er nog bestuurders zijn die een (water)functie binnen de VNG vervullen, maar dit blijkt niet het geval te zijn.

Ans Mol (West Maas en Waal) wil graag aanvullen dat er gesproken is over de effecten van langsdammen. Zij nemen weinig ruimte in en hebben positief effect bij laagwatersituaties. De eerste resultaten lijken positief te zijn en ruimtelijk zijn er weinig belemmeringen. In het najaar krijgen de leden van de taakgroep Rijn/Waal een uitnodiging die resultaten mee te bespreken. Afgesproken wordt deze uitnodiging breder onder de VNR leden te versturen.

Zij vraagt ook aandacht voor de verontdieping van zandwinputten. Vanuit de gemeente West Maas en Waal is een traject uitgezet waar aan voldaan moet worden bij het dempen, de natuur staat daarbij centraal. Dit is beschreven in een stappenplan, dat ook voor de andere leden beschikbaar is. Hans Winters (Zevenaar) deelt graag dat je soms als gemeente zelf initiatief moet nemen voor participatie en dat Rijkswaterstaat daar dan in mee gaat. Zo kan je berichten in de krant over mogelijke maatregelen die onrust geven voor blijven. Er wordt in de gemeente Zevenaar onderzocht wat de mogelijkheden zijn om een gebied binnen de gemeente op termijn als retentiegebied in te

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

zetten. Dat kan onrust geven. Ondanks dat het om onderzoek gaat wilde de gemeente toch delen welke mogelijke ontwikkelingen er kunnen gaan komen. Je gaat iets uitleggen wat mogelijk niet gebeurt. De Minister wilde dit niet. Maar het gaat om de transparantie. Nu zijn de mensen op de hoogte van wat er speelt en nemen waar nodig ook zelf initiatief.

Schaduwwerking wordt in de nieuwe omgevingswet tegen het licht gehouden.

Financiële zaken

De financiële stukken zijn twee weken geleden aan de leden toegestuurd. Penningmeester Remco van de Ven staat klaar om vragen te beantwoorden. De stukken geven geen aanleiding tot het stellen van vragen. Op 7 maart heeft de Financiële Controle Commissie de stukken bekeken en is tevreden. Wil Kosterman (Wijk bij Duurstede) geeft aan dat de FCC het bestuur de leden kan vragen décharge te verlenen, dit doen de leden.

De FCC telt drie leden, voor de continuïteit stelt van Ton van Maanen (West Betuwe) zich beschikbaar voor de FCC.

Ook de begroting 2019 wordt door de leden goedgekeurd.

Daarmee wordt het huishoudelijk deel van de Jaarvergadering afgesloten.

Bestuurlijke complexiteit in gebiedsontwikkeling

Gemeente Bergen

We zijn bij elkaar om kennis te delen. Antoon Splinter van de gemeente Bergen vertelt over het project in de gemeente. Met de klimaatverandering zou Bergen (L) over 100 jaar aan zee kunnen liggen. Er wordt nu in ieder geval aan gewerkt dat de Maasduinen blijven bestaan. Hertogdom Kleef

en de Hertog van Gelre hebben veel steden binnen de invloedssfeer van de Maas gesticht. Dat clashte ook wel eens. Er zijn veel kastelen gebouwd, waarvan er in WOII veel aan puin zijn geschoten. De gemeente Bergen bestaat uit de heerlijkheden Well en Blijenbeek. Het is een verzameling van 7 kerkdorpen; 6 historische dorpen met een grote interne identiteit, 1 met het bestuurlijk centrum, Nieuw-Bergen. Door die identiteiten is het soms lastig om draagvlak te krijgen voor grote projecten.

Het behouden en ontwikkelen van landschappelijke kwaliteit is een belangrijke waarde in Bergen. Er zijn drie speerpunten:

- Opgaven in het kader van Waterveiligheid. De hoge waters van '93 en '95 hebben het gebied verscheurd. Het ene deel wil geen dijken, het ander deel nooit meer hoog water. Hoe kan je hier realistisch mee om gaan;
- De energietransitie: om niet overal zonnepanelen te krijgen wordt er gewerkt aan energielandgoed Wellsmeer. 400 ha oud ontginningsland, dat in één hand is en niet bewoond;
- Ontwikkeling Nationaal Park Maasduinen. Is voor de helft in eigendom van de gemeente. Het is een aantrekkelijk gebied, ook voor recreatie en toerisme. Maar dat geeft overbelasting, voor de bevolking en de landschappelijke kwaliteit.

Wat betreft de waterveiligheid wordt bekeken hoe en waar er maatregelen genomen kunnen worden. Daar wordt de bevolking bij betrokken, om echt samen tot oplossingen te komen. Dan moet je als bestuurder echt luisteren en menen wat je zegt. Patrick van der Broeck zal over Ooijen-Wanssum vertellen. Antoon Splinter over de groene rivier, een stroomgeul van de Maas die de doorstroming van de Maas vergroot en aansluit op de ontzandingen. Zodat er een gebied van goede landschappelijke kwaliteit ontstaat.

Bestuurlijke samenwerking in Ooijen-Wanssum

Dijkgraaf Patrick van der Broeck van Waterschap Limburg vertelt dat hij als gedeputeerde (en voormalig wethouder van de gemeente Venray) in 2011 stond voor de keuze tussen drie opgaven op het gebied van waterveiligheid. Het ging om het Grensmaasproject, met 43 km verruiming van de rivier en de realisatie van veel natuur. Gefinancierd door grindopbrengsten, de ontzanders en terreinbeheerders. Maar wel in een periode van crisis. De gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum, waarvan de financiering nog niet rond was. En tenslotte het Hoogwaterbeschermingsprogramma, waar veel geld in om gaat. Hij koos voor alle drie (of alle drie niet), daarbij uitgaand van wat eerlijk is en om dezelfde basisveiligheid te krijgen als de rest van Nederland. Dat mondde uit in het programma Droge Voeten, waarin waterschappen, provincie en gemeenten elkaar vast houden en een sterke lobby naar de Tweede Kamer voerden.

Het project Ooijen-Wanssum is begonnen bij burgemeester Joep Hahn. Er was in '93 en '95 hoog water geweest en er moest nu ook iets met een binnenhaven gedaan worden. Er is door meerdere overheden samen een programma opgesteld met de uitgangspunten:

- Water is bepalend voor de oplossing;
- Landschap is leidend bij ingrepen;
- Economie en leefbaarheid profiteren.

Aan de rechterkant van de Maas liggen de stuwwallen van het Reichswald, daar kan niet worden uitgebreid. Er waren echter wel Oude Maas Armen (OMA) beschikbaar. De snel aangelegde dijken lagen op de verkeerde plek en konden niet opgehoogd worden en veel werd planologisch opgelost (tekentafelterreur).

Tijd om bestuurlijk met elkaar samen te werken om de goede plannen met elkaar te maken. Als Ministerie, Rijkswaterstaat, provincie en gemeenten. Dat betekent VERTROUWEN!

Er zijn werkgroepen opgericht, bewust geen klankbordgroep, die aan de slag zijn

gegaan met de gestelde doelen en met elkaar bekeken hoe dat gerealiseerd kon worden. Op basis van gelijkwaardigheid.

Voor de waterveiligheid is er gebruik gemaakt van weerdverlaging; een oude Maasarm is uitgegraven. Dit betekent niet alleen een waterstanddaling van 35 cm bij Venray, maar zelfs tot aan Venlo (25 cm) en Roermond (5 cm). Zij moeten zich realiseren dat wij hier (rondom Venray) met elkaar aan werken.

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

Daarnaast is er 360 ha natuur gerealiseerd. Er is gewerkt aan de leefbaarheid van de dorpen, door de provinciale weg te verplaatsen. Daardoor kon ook de haven vergroot worden (economische impuls), met een betere en minder belastende ontsluiting. Op de as Rotterdam – Düsseldorf heeft Venlo / Venray een prominente positie.

Op 10-11-11 is gestart met de ondertekening van een convenant. Als succesfactoren van de gebiedsontwikkeling kunnen genoemd worden:

- Co-creatie: iedereen kon mee denken en doen;
- Géén zelfrealisatie: Het is een overheidsgestuurd project. De waterveiligheid moet in 2020 gerealiseerd zijn en de zandwinner kon deze datum niet garanderen;
- Versnelling;
- Luisteren naar de bewoners van het gebied;
- Beginnen met de uitvoering: en feestje vieren als een onderdeel klaar is. Dat geeft enthousiasme en geloofwaardigheid bij de bevolking;
- Initiatieven uitvoeren: er is een initiatievenloket ingesteld. Daar hebben zich 51 ondernemers gemeld met een initiatief tot ontwikkeling of uitbreiding van hun bedrijf, die niet hoefden te wachten tot de uitvoering van het grote project daadwerkelijk van start ging;
- Visualisatie van maatregelen: bijvoorbeeld door palen te slaan waar een bouwwerk moet komen;
- 3,5 miljoen m3 grond weg;
- LER (Landbouw Effect Rapportage): de landbouw ging er op achteruit en met een LER kunnen de gevolgen in beeld gebracht worden, maar ook de kansen. Bijvoorbeeld voor verkaveling. Er was ook een initiatievenloket voor boeren;
- Stuurgroep: bestuurlijke congruentie: dat bestuurders elkaars handen vast blijven houden en elkaars verhaal kunnen vertellen.

Er worden verschillende projecten langs de Maas uitgevoerd en het is goed te realiseren dat een project als bij Thorn door werkt tot in de Biesbosch (180 km verder). Deel je eigen belang en pak dat samen op. En vooral: hou elkaar vast!

In reactie op het verhaal blijkt dat ondanks alle inspanningen er toch mensen blijven die het niet eens zijn met de plannen (of er financieel voordeel uit willen halen). Dat zijn er uiteindelijk weinig geweest. Het helpt bij de rechter als je aan kunt geven dat er informatie avonden geweest zijn en mensen mee hebben kunnen denken. Het gaat natuurlijk wel om de gebiedsopgave versus het individuele belang. Als bestuurder moet je benaderbaar blijven voor iedereen om iedere keer ook het hogere doel uit te leggen, maar ook aandacht te

hebben voor de individuele gevallen.

Er is geen contact geweest of kennis uitgewisseld met het project Veessen/Wapenveld, waar er behoorlijke tegenstand vanuit de bevolking was. Het is met de mensen uit de eigen provincie opgelost. Rondom Varik-Heesselt vonden alle bestuurders wat anders. In Ooijen-Wanssum hebben bestuurders elkaar vast gehouden en de moeilijke punten met elkaar besproken. Niet via andere partijen en de krant, maar met elkaar. Nu ook in combinatie met het HWBP.

Er is weinig rekening gehouden met erfgoed en cultuurhistorie, daar heeft in ieder geval Waterschap Limburg nog weinig ervaring mee en nog geen traditie in.

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

Een mogelijke koppeling met de energietransitie is nog niet gemaakt, omdat dat nog niet speelde ten tijde van het ontwerp.

Rapport De Maasterrassen

Samenwerkende natuurorganisaties zijn met elkaar aan de slag met Ruimte voor Levende Rivieren. Hierbij staat het DNA van de rivier centraal en wat dan de mogelijkheden voor ontwikkeling zijn. Het centraal stellen van het DNA is concreet uitgewerkt voor de Noordelijke Maasvallei. Dit kan ook voor andere rivieren gebeuren. Uitgangspunt is dat het landschap doorgrond wordt en sturend is voor hoe het gebied er na een ingreep uit moet komen te zien. Het noordelijk deel van de Maas is een ingewikkeld gebied; de bodem komt omhoog, maar de rivier snijdt in. Er zijn hier nooit dijken geweest en die komen er nu wel. Wat past dan wel en niet. Het moet hier subtieler aangepakt worden. Het landschap moet een doel en opgave vooraf zijn in een gebiedsontwikkeling. Voor de Noordelijke Maasvallei zijn deze doelen en opgaven uitgewerkt in de rapportage “De Maasterrassen, perspectieven voor de levensader van Limburg”. Wilfred Alblas, directeur-rentmeester van het Limburgs Landschap biedt namens de samenwerkende natuurorganisaties het rapport aan Patrick van der Broeck en Antoon Splinter aan.

Maasoeverpark Well

Antoon Splinter neemt de aanwezigen mee het gebied in, op de fiets. Net na de Buun ligt Kasteel Well. Die kan al fietsend aanschouwd worden. Het is een ‘waterkasteel’ en ligt bij hoog water hoog genoeg. De eerste stop is bij een aangelegde nooddijk. Het is de bedoeling dat deze dijk over een tijd afgegraven wordt, om de groene rivier de ruimte te geven. Bij hoog water gaat een oude geul weer mee stromen. De woningen in Well liggen hoog genoeg en er komt geen dijk die het uitzicht zal belemmeren. Wel komt er aansluiting op een aantal bestaande dijken rondom het dorp. De toekomstige inrichting van de Groene Rivier gebeurt onder leiding van de gemeente Bergen.

De volgende stop is de kade bij de zandafgraving, daar ligt een rondvaartboot klaar en staan vertegenwoordigers van de zandwinners klaar voor hun verhaal. Jaap Deutekom, directeur projecten Teunesen Zand en Grint BV vertelt over grondstoffenwinning in

het algemeen. De klei, het grind en zand is nodig voor aller hande bouwprojecten; ophoog-, beton-, metsel- of industriezand. De meeste winningen zijn constant, die voor land- en kustophoogzand kenden het afgelopen decennium een piek. Zand is te vinden langs de grote rivieren en verre omstreken, grind alleen in het zuiden van Limburg. Er moeten delfstoffen gewonnen blijven worden, 40 -50 mln ton per jaar voor utiliteit- en woningbouw, anders staat de bouw stil. Vroeger was er een aanwijsbeleid, nu is het vermarkt en halen concessiehouders de producten uit de grond. De markt moet plannen maken waar het winnen van zand en grind een secundaire activiteit is. Het moet een primair doel dienen. Daarmee is delfstoffenwinning een katalysator voor gebiedsontwikkeling.

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

Roel van Ark, projectleider Teunesen Zand en Grint BV / Kampergeul, is betrokken bij de ontwikkeling van Maaspark Well. Kampergeul is een combinatie van 4 ontgronders. Na de hoge waters van '93 en '95 zijn er noodmaatregelen getroffen om daarna na te kunnen denken wat er gedaan kan worden om hoogwaterschade te voorkomen. Aijen ligt in het winterbed en daar zijn nu dijken met 1/250 beschermingsniveau gerealiseerd. Een geul bij Aijen, die RWS wilde, zou 7 cm

waterstandverlaging realiseren, maar was niet interessant om te ontgronden. De gemeente wilde het project vergroten. De bestaande ontgronding was ingevuld met recreatie, maar er viel nog meer te doen. Er is een gebiedsvisie opgesteld om alle ontwikkelingen en wensen samen te brengen. Daarin zijn ambities uitgesproken. Onder andere een aantrekkelijk watersportgebied rondom het Leukermeer. Bovendien is 7 cm daling naar de toekomst toe te weinig. Het idee is een oost-west natuurverbinding te realiseren en het natuurdeel te ontkoppelen van de Maas. Delfstoffenwinning is onderdeel van het plan, onder andere om de infrastructuur te realiseren. Daar zijn afspraken over gemaakt met RWS en de gemeente.

De hoogwatergeul is onderdeel van het plan en doet nu 26 cm, het gaat om 16 mln kuub delfstoffen op 281 ha. Er moet nu gewerkt gaan worden, ook met de aanleg van een vergrote voorhaven, een dassengebied en natuur langs de Maas. In 2029 moet het gebied opgeleverd worden. In 2003 is gestart met een Tracébesluit. In 2013 zijn de partijen, de ontgronders, RWS, provincie, waterschap, gemeenten, begonnen met de planvorming. In het overleg is goed samen gewerkt, maar het betekent wel 10 jaar planvorming. Hier is 80% industriezand en 20% grind. Er komt niet vermarktbaar specie vrij, die moet geborgen worden. Dat gebeurt in weerdgronden van diverse Maasprojecten, waarbij afspraken zijn gemaakt over de kwaliteit van de specie.

Maaspark Well is gestart als project in het kader van hoog water bescherming, maar langzaam aan zijn andere Ministeries met hun eigen doelen aangeschoven. Zo moest er aandacht zijn voor dassen en daarmee voor fruitbomen en grassen. De Ministeries konden daar zelf niet uit komen en er was een rol als tussenpersoon van de ontzanders nodig. De oproep is dus om bij een project iedereen aan tafel te hebben en er samen voor te gaan zitten.

De ontzanders zijn ook betrokken bij het Deltaprogramma Maas vertelt Jaap Deutekom en kijken daar kritisch naar. De dijken moeten opgehoogd worden naar 1/300. Het Waterschap beweegt in modellen en kan daarmee zelfs te hoge dijken aanleggen. Langs de Maas zijn er eilanden gecreëerd en die kennen hun eigen evacuatieplannen. Dan hoeven de dijken niet teveel omhoog. De oproep aan het waterschap is om de dijken gefaseerd aan te leggen, want als er iets (aan rivierverruiming) gerealiseerd wordt, heeft dat op meerdere plekken gevolgen. Dan koop je tijd om te kijken wat echt nodig is en wat er nog meer aan rivierverruiming mogelijk is. Dan leggen we met elkaar niet onnodig dijken aan. Het hoeft ook niet allemaal vandaag. Waterschap Limburg was geen dijkenorganisatie, maar een waterlopenbeheerder. Daar zijn andere technieken voor nodig en speelt bijvoorbeeld piping niet. Als we beter kijken kunnen we met minder geld zorgen voor een betere Waterveiligheid. Door als gemeenten even geen vergunning te verlenen en zelf dingen uit te zoeken, zoals hier in Well is gebeurd.

VERENIGING
NEDERLANDSE
RIVIERGEMEENTEN

In de aan te leggen geul ligt de “Van Nieuwpoort Kaliwaal 41”, een zandklasseerinstallatie. Michel van Komen, bedrijfsleider Kaliwaal 41 / Van Nieuwpoort Bouwgrondstoffen, legt het proces uit. Een zandzuiger zuigt op verschillende dieptes het onbewerkte zand-/watermengsel naar boven en pompt dit via een leiding naar de Kaliwaal. Grind wordt afgezeefd en afgevoerd om in beton verwerkt te worden. Het zand wordt in verschillende fracties (korrelgroottes) gescheiden. Dit gebeurt in klasseervaten, waarbij de

snelheid van het opstroomend water bepalend is voor het scheiden van de korrels. Grote korrels zakken naar beneden, kleine spoelen over de rand naar het volgende vat. De verschillende fracties worden opgeslagen in silo's. Het door de klant bestelde recept (samenstelling van het zand) wordt in de juiste mengverhouding in schepen geladen en afgevoerd. De vaartocht gaat langs de Kaliwaal, waarbij het scheiden en de silo's goed zichtbaar zijn. De boottocht eindigt aan de kade.

Netwerklunch

De fietstocht terug gaat over de dijk met zicht op recreatiegebied het Leukermeer. Ook langs de huizen die hoog genoeg liggen om geen hoge dijk aan te hoeven leggen langs het dorp. De fietstocht eindigt bij de Buun, waar een lunchbuffet klaar staat, inclusief verse aspergesoep.

De bestuurders maken van de gelegenheid gebruik hun ervaring te delen.

